

عنوان مقاله:

رابطه سبک دلبستگی مادران با سازگاری تحصیلی فرزندان نوجوان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

پریسا سلطانیپور - کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، ایران

جلیل باباپور خیرالدین - استاد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، ایران

زینب خانجانی - استاد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه سبک دلبستگی مادران با سازگاری تحصیلی فرزندان نوجوان بود. روش: این پژوهش از نوع پژوهش های توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری نوجوانان دختر و پسر با دامنه سنی (۱۴-۱۸ سال) شهر تبریز و همچنین مادران آنها در سال ۱۴۰۰ بود که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، از بین آنها ۳۶۶ نفر (۲۴۵ دختر، ۱۲۱ پسر)، انتخاب شدند. جهت گردآوری داده های مورد نیاز از پرسشنامه سبک دلبستگی (بشارت ۱۳۸۴) و پرسشنامه سازگاری تحصیلی (سینها و سینگ ۱۹۹۸) استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه همزمان و نرم افزار SPSS۲۰ انجام شد. یافته ها: یافته های پژوهش حاضر نشان داد (۱) بین سبک دلبستگی مادران و سازگاری تحصیلی فرزندان رابطه وجود دارد. $(p \geq 0/01)$ ؛ (۲) بین سبک دلبستگی نا ایمن اجتنابی مادران و سازگاری تحصیلی فرزندان رابطه معنی داری وجود دارد $(p \geq 0/01)$ ؛ (۳) بین سبک دلبستگی نا ایمن دو سوگرایی مادران و سازگاری تحصیلی فرزندان رابطه معنی داری وجود دارد $(p \geq 0/01)$. نتیجه گیری: با توجه به این نتایج می توان بیان کرد مادرانی که سبک دلبستگی نا ایمن دارند فرزندان شان توانایی کمتری در حوزه سازگاری تحصیلی دارند. بنابراین نوع طبقه دلبستگی مادران می تواند بر سبک دلبستگی فرزندان و همچنین بر وضعیت رفتاری و تحصیلی فرد در سالهای بعدی نقش موثر و به سزایی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

سبک دلبستگی، سازگاری تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510078>

